

Най-интересна за настъпващата е планетата Марсъ, която е най-близко до земята. Пътът на Марсъ е съвсемъ другъ отъ този на земята, и за това не винаги е лесно да се намери на небосклона. Има години, когато Земята и Марсъ се приближаватъ, и тогава може най-добре да се наблюдава съ gol'bmite да-лекогледи, какво има по него. Такава година е била 1924 г., когато Марсъ е билъ най-близко до Земята — на 55 милиона километра. Такива години сърдечки. Презъ тая година, 1933 напр., той е 100 милиона килом. далечъ отъ настъпващата. Затова ние го виждаме два пъти по-малъкъ, отъ колкото презъ 1924 г. Неговата направа е също като на Земята; състои се отъ същите метали и металоиди, има също така атмосфера и вода и затова не е чудно, че и тамъ живеятъ организми както и на Земята. Разбира се, условията за животъ също различни, и също пакъ може да се предполага, че и тамъ има хора, макаръ тъй и да се различаватъ отъ човеките на Земята. Това предположение е накарало астрономите да изучатъ добре условията за живота на Марсъ, размърдитъ на планетата и нейното устройство.

Отъ тия изучвания учените се убедили, че Марсъ е също така едно кълбо като Земята, само че е по-малко. Диаметърътъ на Земята е 12.756 км., а на Марсъ — 6.900 км. Значи неговиятъ обемъ е 7 пъти по-малъкъ отъ този на Земята, или въ Земята биха се побрали 7 планети отъ голъбината на Марсъ. Естествено е, че и повърхността му е по-малка; тя е една четвърть отъ тази на нашата Земя. Докато Земята обикаля Слънцето за 365 дни, Марсъ прави тая обиколка за 687 земни дни, или една марсова година е почти два пъти по-дълга отъ една земна.